

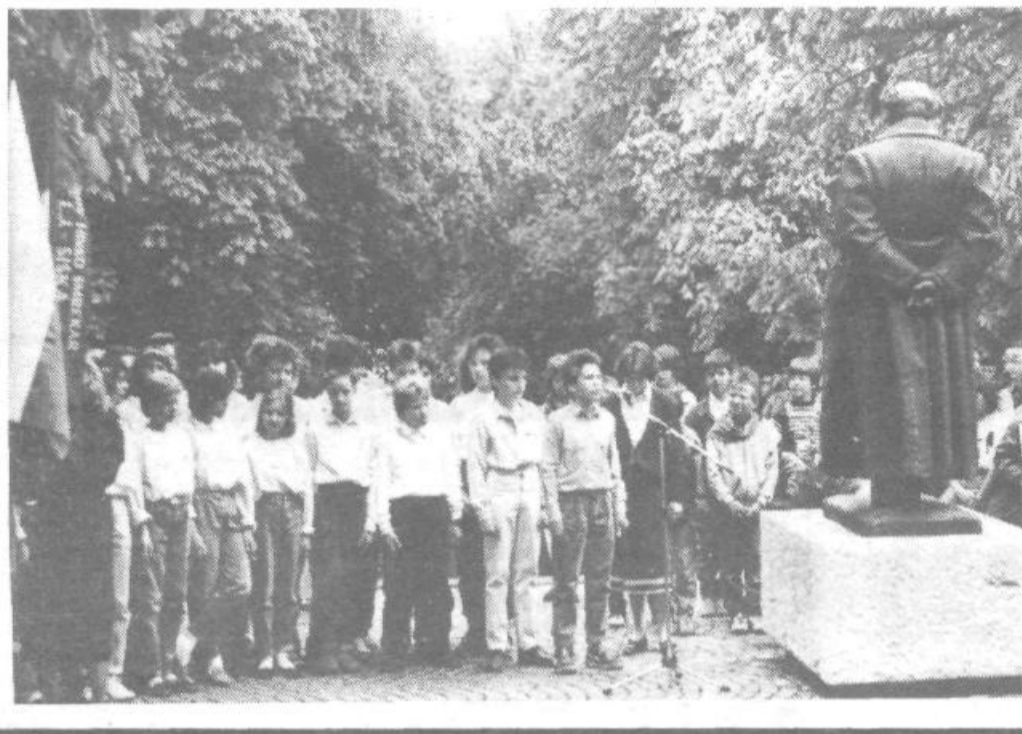
OB OBLETNICI SMRTI JOSIPA BROZA TITA

Njemu v spomin

Četrty maj ob 15. uri in štiri minute. Po vsej Jugoslaviji so se oglasile sirene, za hip je ohromel promet, tudi stroji v tovarnah so utihnili. Za hip se je ustavil čas, z njim tudi kolone milijonov ljudi in se tako poklonili spominu na človeka, državnika, velikana naše

stvarnosti in maršala Josipa Broza Tita, ki mu je pred osmimi leti v ljubljanskem kliničnem centru prenehalo biti srce. Tudi v Ljubljani ob spomeniku na Tita pred Muzejem revolucije se je zbrala množica ljudi, med njimi številni ugledni družbenopolitični in kulturni delavci občin, mesta Ljubljane in republike.

Potem ko so utihnile sirene, so delegacije položile vence k spomeniku, učenci OŠ Zvonka Runka pa so se z recitacijami, pesmijo oddolžile spominu na pred osmimi leti preminulega vzornika tovariša Tita.

40 LET KUD IVAN NOVAK-OČKA

Spominska plošča ljubezni v Tacnu

S spominskimi ploščami in obeležji je že tako — na žalost — da jih je preveč, da hodimo mimo njih, ne da bi jih opazili in da se zmenimo zanje le ob taki ali drugačni dolžnosti. Toda v Tacnu so ob 40-letnici tamkajšnjega kulturno umetniškega društva Ivan Novak — Očka odkrili spominsko ploščo, ki je v tem pogledu nekaj novega in posebnega.

Spominsko ploščo so odkrili Franu Levstiku in njegovi ljubezni Franji Malenškovi, Koširjevi. Ta veliki Slovenec nam je ostal v spominu predvsem po svojem političnem boju, končnem slovenstvu, po »Psu, ki naj pogine«, po alegoriki Marfina Krpana... Pa vendar je Fran Levstik bil

tudi človek, ki je pred 120 leti hodil vasovat in ljubiti mnogo mlajšo in prelepo Franjo, človek, ki je od ljubezni trepetal in trpel »sladke muke ljubezni«, da se je ob tem razblinila vsa napadalna ostrina, ki jo je kot političen mož izžareval v bojih za slovenstvo. Tej ljubezni so torej odkrili spominsko ploščo na hiši poleg Koširjeve gostilne, tudi v upanju, da se bo sprehajalec na Šmarno Goro za hip ustavil korak ob spominu na vse tisto, kar nas kot ljudi v človeškem združuje.

Tako intimna, kot je spominska plošča, je bila tudi slavnost ob odkritju, ki ji je pečat vtisnil dr. Matjaž Kmecl, član predsedstva CK ZKJ,

ko je zbranim reklet: »Danes smo se zbrali v imenu Levstikove človečnosti. Mar ni nekaj najlepšega in najbolj človeškega, če se ljudje obiskujejo zaradi ljubezni? Mar ni čudovito, če iz tega nastaja poezija, ki jo vsi skupaj ohranjamo kot največjo vrednoto? Zakaj bi res postavljali spomnike samo bitkam in smrti: postavimo čimveč obeležij ljubezni! Pravi čas je za to: zdaj iščemo pot do socializma po človeški meri, spominjamo se po tej meri tudi svoje zgodovine.«

Spominsko ploščo je načrtoval arh. Vlasto Kopač, izdelal jo je Jože Eterovič, ob slovenosti pa so poleg godbe milice Ljubljane peli člani Mešanega pevskega zbora in Oktet mladih iz Tacna.

OB PRAZNIKU OF IN 1. MAJU

Prisrčno in slovesno

V domu SVOBODE v Šentvidu je bila osrednja slovesnost občine Ljubljana-Šiška ob 47-letnici ustanovitve OF in v počastitev 1. maja.

Ob tej priložnosti so podelili SREBRNA PRIZNANJA OF — slavnostni govornik je bil Lojze MEŽNARIČ, predsednik OK SZDL. Mlada ritmična skupina TRIC-TRAC iz Osnovne šole Veljka Vlahoviča in ženski pevski zbor Šentvid pod taktirko Mire CIMPERC, sta z bogatim in pestrim kulturnim programom navdušila.

»Prav je, da se ob jubilejih spominjamo preteklosti, zlasti, če je slavna in velika« je uvodoma na slovesnosti dejal Lojze Mežnarič, predsednik OK SZDL Ljubljana-Šiška in nadaljeval. »Se posebej zato, ker živimo v času, ko nam je še kako potrebna hrabrost OF in enodušnost slovenskega naroda tudi zato, ker živimo v negotovih in nevarnih časih v katerih bo morda kdaj treba pozabiti na malenkostna notranja nesoglasja in, ko nam bosta hrabrost in sloga potrebni in, ko ju bo slovenski in jugoslovanski patriotizem zahteval od nas. Če se bomo zavedali, da so nam tudi danes potrebne temeljne točke OF zaradi sedanjih in prihodnjih preizkušenj naše trdnosti, potem ni sile, ki bi mogla izriniti korenine našega mladega drevesa«. Trdnost in enotnost pa nam je še kako potrebna, saj je od naših skupnih moči odvisno kakšen socializem bomo gradili v prihodnje. Bili bi pa gotovo neskromni, če bi trdili, da domala v petdesetih letih novejši zgodovine Slovenci nismo naredili velikega napredka, a z doseženim ne smemo in ne moremo biti zadovoljni, kajti ekonomske razmere nas resno opozarjajo, da ne moremo več nadaljevati s staro razvojno politiko. Toda pritisk starih razvad je še vedno premočan — močnejši kot je moč in glas dobrih gospodarjev. Edina pot v boljši jutri je, je ob koncu govora dejal tov. MEŽNARIČ, ustvarjalno, kreativno delo podprto z visoko tehnologijo na vseh področjih. Samo po tej poti lahko ustvarjamo novo vrednost, vrednost, ki ne bo zadoščala zgolj za preživetje. Izhod iz krize moramo najti sami, ki pa gotovo ne bo lahek in ne enostaven«.

Zgledi vlečejo, radi rečemo. Prejemniki srebrnih priznanj OF so k razvoju skupnosti gotovo prispevali več kot večina ljudi v tej družbi. Brez takih aktivistov si v nobenem obdobju našega življenja ni mogoče predstavljati prihodnosti. To so zgledi za generacije naših otrok, da bodo šli po isti poti, dela za skupnost. Srebrna priznanja, ki sta jih izročila predsednik komisije za podeljevanje priznanj OF Jože ŠETINA in Lojze Mežnarič, predsednik OK SZDL, so prejeli:

Slavka FISTER, Andrej GRŽELJ, Viktor HERMAN, Zofija JAKOVLJEVIČ, Ivanka JOVANIČ, Angela KNIFIC, Du-

šan KUMER, Stana MANDELJIC, Ivan MEDICA, Janez MERJASEC, Ignac NAGODE, Stanislav OTA, Janez PETAN, Alda RAZPOTNIK, Mitja STARMAN, Ciril STOPAR, Milan TOMAŽ, Srečko VRHOVNIK, Mirko ZIMIC in Franc ZADNIK.

Na predlog krajevne Skupnosti Šentvid, družbenopolitičnih organizacij, društev in šol v KS Šentvid, so podelili tudi BRO-

NASTA PRIZNANJA OF najzaslužnejšim aktivistom v KS Šentvid: Milanu GOVEKARJU, Jaki JESENOVCU, Branku BERTONCLJU, Dragi KAROLINI-SERBEC, Boštjanu GARTNERJU, Taši KUCHAR, Doroteji MIŠKOVIČ in Nuši BELE.

Kulturni program je zasnovala Mara ŠTULAR s svojo ritmično skupino TRIC-TRAC iz osnovne šole Veljko VLAHOVIČ, v katerem so pokazali nove elemente kulturnega ustvarjanja in nove oblike ustvarjalnega sporočila. Namreč na prikupen in prisrčen način so znala brhka dekletka in fantiči v svoji mladostni razigranosti obuditi spomin na našo tako slavno polpreteklo zgodovino in navdušiti staro in mlado.

Mitja STARMAN — eden izmed dobitnikov srebrnega priznanja OF

Tvorno na mladinskem seminarju v Poreču

Svet za družbenoekonomske odnose pri predsedstvu Občinske konference ZSMS Ljubljana-Šiška je organiziral tridnevni seminar za člane osnovnih organizacij. Na seminarju se je okoli 60 udeležencev seznanilo z gospodarskim položajem občine Lj. Šiška in z družbenopolitičnimi razmerami v Sloveniji in Jugoslaviji. O teh žgočih in aktualnih temah jih je seznanil Dušan KUMER, sekretar OK ZKS Lj. Šiška, ki je s svojim izvajanjem znal pritegniti mlade v razpravo.

Oglašali so se na skoraj vse teme, saj jim nikakor ni vseeno za njihov jutri, ki bo glede na današnji težak in kritičen položaj v gospodarstvu, vse prej kot lahek. Radi bi bili soustvarjalci boljše in lepše prihodnosti, vendar bo najprej treba poskrbeti za sedanjost, ki jo ni zakrivila ta generacija. A krivca zdaj ne gre iskati. Za ozdravitev gospodarstva so potrebni hitri in učinkoviti ukrepi. Prevladovati morajo ekonomski interesi nad političnimi. Potrebno nam je tržno

usmerjeno gospodarstvo. Mladi so se še zlasti zavzemali za ustanavljanje malih delovnih enot, saj v njih vidijo svojo šanso.

Član predsedstva OK ZSMS Lj. Šiška Jani BRAUNE pa je spregovoril o pisanju mladinskih časopisov in seznanil mlade o poteku javne razprave o ustavnih spremembah.

Udeleženci pa so največ pozornosti namenili problematiki v osnovnih organizacijah v KS in OZD. V slednjem so člani osnovnih organizacij bolj dejavni, saj imajo preko svoje družbenopolitične organizacije večjo možnost za aktivno vključevanje v delovanje in vodenje njihovih delovnih organizacij. Prav tako pa imajo osnovne organizacije v združenem delu boljšo materialno osnovo za zadovoljevanje svojih interesov in potreb, kot pa mladi iz KS in šol.

Mladi so bili zelo zadovoljni tako z izborom tem seminarja, kakor tudi s predavatelji in vsebino posameznih predavanj. Franci Kumer

NAŠA ANKETA

Najbrž se današnja mladina prav veliko ne razlikuje od tiste »včeraj«. Spremenila sta se samo čas in razmere

Pred dnevom mladosti smo opravili med mladimi kratko anketo in jih vprašali, kako ocenjujejo razlike med »včerajšnjo« in današnjo mladino. Vsa s svojega zornega kota so nam povedali, da je razlika precejšnja in da včasih kar nekoliko z zavistjo gledajo na preteklost.

Jerneja Sušteršič, 17 let
Menim, da imajo danes precej težav tisti, ki bi radi nekaj organizirali ali pripravili za mladino. Če hočeš v šoli organizirati kakšno prostočasno dejavnost, ki ni ravno »žur«, te soščolci največkrat obsodijo, da si »grebač«. V takem primeru te seveda mine vsa volja do dela. Saj ni malo takih, ki bi hoteli kaj storiti, žal pa je čedalje več takih, ki imajo dve levi roki, povrhu pa še zabavljajo. Praviyo, da na mladih svet stoji. Morda je včasih, jaz danes tega ne vidim, čeprav sem optimist.

Jerneja Sušteršič

Darja Šturm, 18 let
Najbrž se današnja mladina prav veliko ne razlikuje od tiste »včeraj«. Spremenila sta se samo čas in razmere. Mladi so si vedno želeli zabave in razvedrila. Včasih je bila to veselica, danes pa odhajajo v diskače. Razlika med mladino v preteklosti in današnjo je najbrž tudi v tem, da neradi hodijo na sestanke in druge uradne zadeve. Raje se vključujejo v športne organizacije, različne tehnične dejavnosti, nekateri tudi v kulturo.

Darja Šturm

Jože Rojs, 20 let
Tudi danes, tako kot v preteklosti, so mladi gonilna sila. Ampak ta gonilna sila je danes v manjšini. V mladinski organizaciji na terenu jih lahko naštejesh na prste, podobno pa je tudi v tovarnah in solah. Na žurkah in gostilnah se jih pa kar tere. Tudi za skupne akcije se ne navdušujejo kot včasih. V prostovoljne akcije se skoraj ne vključujejo, če pa se že vključijo, ni pravih učinkov. Vsako nalogo jim je treba pokazati s prstom, če želiš, da je delo opravljeno.

Jože Rojs

Najbrž je glavni razlog, da mladina ni takšna kot včasih, in preživetih metodah dela. **Marko Sedej, 22 let**
Današnja mladina nima več toliko možnosti za organizirano druženje kot včasih, ko so imeli mladinske klube in podobno. Tudi standard se je zelo izboljšal. Mladi imajo danes najbrž več denarja, kot so ga imeli včasih. Zaradi tega so najbrž gostinski lokali polni mladine. S športom se v glavnem ukvarjajo tisti, ki so za tako dejavnost bolj sposobni. Drugi

Marko Sedej

pa morajo imeti pravo srečo, da najdejo organizacijo ali dejavnost, ki jih veseli in kjer se lahko srečujejo z vrstniki. Jaz se na primer vključujem v kulturno dejavnost, v mladinsko organizacijo pa čedalje manj, pa naj jo krajevna skupnost še tako podpira. Sestankovanja sem namreč sit. **Marko Rebolj, 23 let**
Moj konjiček je glasba, zato najlažje naredim primerjavo med mladino v preteklosti in današnjo na tem področju. Glasba je vedno zblževala mladino. Toda nekoč je bila mladina

Marko Rebolj

relativno enotna, saj so se denimo vsi navduševali nad Beatlesi. Danes je to drugače. Imamo številne glasbene zvrsti (Rokerji, Metalci, Narodnjaki...). Tudi v okoljih, kjer so bili nekoč mladi enotni po glasbeni plati, so danes razdvojeni. Skratka, ni prave enotnosti, niti pravega liderstva, saj se vsi proglašajo za naj. Kdo mi lahko zagotovi, da je avantgardna glasba res avantgardna. To pa je cena za relativno večjo demokratičnost v naši družbi. Brane Praznik